(గత సంచిక తరువాయి)

7

రేప్! గ్యాంగ్ రేప్!!

ఏ స్త్రీకైనా అంతకు మించిన భయం లేదు. అంతకన్నా ఘోరం లేదు. నరకం లేదు.

రేప్ ఎలా ఉంటుందోగాని దాని గురించిన ఆలోచనే క్రూరం. ఘోరం.

కొండ రోడ్డు మీద కొండ చిలువలా స్కార్పియో మూసుకుపోతుండగా అనన్య మనస్సులో అగ్నిపర్వతాలు బ్రద్దలయ్యాయి. లావా సెగలు గక్కుతూ ఆలోచనలు అనుమానాలు బుసకొట్టాయి.

చివరికి ఏమౌతుందంటే.. తను రేప్ కావచ్చు.

ధీరూ గురించి చిత్ర చెప్పిన మాటలన్నీ, రేచు కుక్కల్లా దూసుకొచ్చి చుట్టుముట్టాయి.

ఊటీకి ధీరూ ఒక్కడూ వచ్చి ఉండడు.

అతని వెంట ఎప్పుడూ ఒక రౌడీగ్యాంగ్ ఉంటుంది.

ఏ క్షణాన అతనికి ఏ దుర్బుద్ధి పుడుతుందో తెలీదు. జేబులో ఎప్పుడూ ఓ యాసిడ్ బాటిల్ ఉంటుంది.

(ఇప్పుడు ఉందా? ఇప్పుడు ఉందా? ఇప్పుడు ఉందా?)

అతనికి బోలెడు క్రిమినల్ రికార్డు ఉంది.

ఓగాడ్! అనుకుంటూ అసహాయంగా తలవాల్చేసింది అనన్య. తల పక్కకు తిప్పాలంటే భయం.

ధీరూ వైపు చూడాలంటే భయం.

అనన్యా అనన్యా ఏమిటిది అనన్యా! ఏమౌతోంది అనన్యా? నువ్వేమిటి? ఇటువంటి ఆపదలో ఇరుక్కోవడమేమిటి? కమాన్! నువ్వు మామూలు మనిషివి కాదు. మామూలు ఆడపిల్లవి కాదు.

అసలు అనన్య అనే మాటకి అర్థం ఏమిటి?

ఇటువంటి వాళ్ళు ఇంకొకరు లేరనే అర్థం

నువ్వు అక్షరాలా అనన్యవి.

అనన్య ఈజ్ స్పెషల్. అనన్య ఈజ్ గ్రేట్.

పులి కళ్ళలోకి సూటిగా చూసి ఆ పులినే బెదరగొట్టగల దమ్మున్న అమ్మాయి అనన్య.

అనన్యకు భయంలేదు. భయమంటే అనన్యకు తెలీదు. క్రూరజంతువులన్నా భయంలేదు. జంతువుకన్నా క్రూరమైన మనిషైనా భయంలేదు. అస్సలు భయం లేదు.

ఎందుకూ భయం? వై?.. వై?..

వై. అనే శబ్దం చెవుల్లో ప్రతి ధ్వనించే సరికి దేవికారాణి ఉరిమిచూసినట్టు మెరుపు కొట్టింది.

బొంబాయి నుంచి అప్పుడప్పుడూ హైదరాబాద్ వస్తుంటుంది టీవీ జర్నలిస్టు దేవికారాణి.

అర్ధరాత్రీ అపరాత్రీ అయినా ఎటుపడితే అటు సిటీలో తిరిగేస్తుంటుంది.

అపరిచితుల్ని లిఫ్ట్ అడిగి టూ వీలర్‌లో అయినా కారులో అయినా వెళ్ళిపోతుంటుంది.

కవిత్వం రాస్తుంది. ఫోటోగ్రఫీ అంటే ప్రాణం. దమ్మూ కొడుతుంది. మందూ కొడుతూంది.

"ఎవర్తో పడితే వాళ్ళతో ఎక్కడికంటే అక్కడికి వెళ్ళిపోతావు కదా.. భయం లేదా నీకూ?" అని అడిగితే

"భయమా? యూ మీన్ రేప్? గ్యాంగ్ రేప్?" అని నవ్వేస్తుంది. "అంతకు మించి ఇంకేం చేస్తారు? మన తప్పులేనప్పుడు ఎవరో దుర్మార్గం చేస్తారేమోననే అనుమానంతో మనమెందుకు భయపడ్డం? వై?"

"వై.. వై" అనే ప్రతిధ్వనిని అణచిపెట్టి, గుండె నిండా నిబ్బరంగా ఊపిరి పీల్చుకుంది అనన్య.

పక్క సీట్లో పులి ఉంది. పులి డ్రైవ్ చేస్తోంది. మహా అయితే పులి తనని ఇప్పుడు ఉరిమి చూస్తుంది. అయితే ఏమిటట?

నెమ్మదిగా తలతిప్పి ధీరూ వైపు నిశ్చలంగా తీక్షణంగా చూసింది అనన్య.

పులిలాంటి మనిషే. అయినా పులి కాదు, మనిషే. పులి నయం. చూపుకి భయపడుతుంది, వెనక్కి తగ్గుతుంది. ఈ మనిషి భయపడడు.

మొరుకుగా మొండిగా ముందుకు చూస్తూ చాకచక్యంగా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. ఎత్తుగా వంకర్లు తిరుగుతున్న రోడ్డులో అవలీలగా దూసుకుపోతున్నాడు.

అతని మనస్సులో ఏదో ప్లాన్ ఉంది.

ఏం చేస్తున్నాడో! అతనికి స్పష్టంగా తెలుసు.

ఏం చెయ్యబోతున్నాడో ఖచ్చితంగా తెలుసు.

హోటెల్ రూంలో చిత్ర చెప్పిన మాటలన్నీ గుర్తుచేసుకుంది అనన్య. నెమ్మది నెమ్మదిగా ధైర్యం వచ్చింది.

హాండ్ బ్యాగ్ తడిమి చూసుకుంది. లోపల సెల్ ఫోన్ ఉంది. చిత్ర హాండ్ బ్యాగ్‌లు మార్చడం గుర్తుంది. ఇది తన బ్యాగ్ కాదు. చిత్రది.

బ్యాగ్స్‌లో సరంజామా కూడా మార్చింది చిత్ర.

తన ఫోన్ కూడా ఇందులో పెట్టింది.

కొంప మునిగేదేమీలేదు. ఇంతకూ ఇదో గేమ్. తనిప్పుడు అనన్య కాదు, చిత్ర.

ధీరూ కిడ్నాప్ చేసి తీసుకెళుతున్నది అనన్యని కాదు. చిత్రని. అసలు విషయం తెలియదతనికి.

విలన్‌లా దురుసుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. చివరికి బఫూన్ అవుతాడు.

ఉచ్చులో పడి విలవిలలాడుతున్నది అతనే. తనుకాదు.

పెద్ద 'టఫ్‌గై' లాగా తనని కిడ్నాప్ చేసి తీసుకెళుతున్నాడుగాని తను చిత్రకాదు అనన్య అని తెలిస్తే ఖంగుతింటాడు.

ఇక్కడ ఈ డ్రామా నడుస్తుండగా అటు చిత్ర ఊటీ ఘాట్ రోడ్లు దిగిపోయి పలాయనం చిత్తగించేసిందని తెలిస్తే అప్పుడు ఈ పులిలాంటి ధీరూ పిల్లిలా అయిపోవడం ఖాయం.

ఎక్కడికి తీసుకెళతాడో తీసుకెళ్ళనీ. అదును చూసి గోప్యంగా ఫోన్ చేసేస్తే సరి!

తనెవరనుకుంటున్నాడు?

తన వెనుక ఒక టీవీ ఛానల్ ఉంది. నెట్ వర్క్ ఉంది.

'ఓ' టీవీ యాంకర్ అనన్య ఊటీలో కిడ్నాప్ అయిన వార్త దేశంలో అన్ని ఛానల్స్‌లో ఫ్లాష్ అవుతుంది. దేశవిదేశాల్లో రిలే అవుతుంది.

ఈ మూర్ఖుడికి మీడియా పవర్ గురించి ఏం తెలుసు? తను మెసేజ్ పంపాక పోలీసులు ఎంత హుటాహుటిన రంగంలోకి దిగుతారో ఊహించడం కష్టం. ఊటీ తమిళనాడులో ఉంది. ఇటు కేరళకు అతి చేరువలో ఉంది. అటు మైసూరుకు సమీపం.

ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ, తమిళనాడు.. నాలుగు రాష్ట్రాల్లో పోలీసు యంత్రాంగం అప్రమత్తమౌతుంది.

టీవీ జర్నలిస్టు కిడ్నాప్ అంటే మాటలా? గోల గోల అయిపోతుంది.

ఎన్ని ఫోన్ కాల్స్! ఎన్ని మెసేజ్ లు! ఎన్ని వార్తాకథనాలు! ఎన్ని హై ఎలర్ట్‌లు!

ఊటీ చుట్టు పక్కల రోడ్లన్నిటి మీదా పోలీసులు నిఘాపెడతారు. ఉచ్చు బిగిస్తారు.

ఆ తరువాత ఊటీలో అంగుళం అంగుళం గాలిస్తారు.

యాసిడ్ బాటిల్ పుచ్చుకుని రౌడీయిజం చేసే సైకిక్ క్రిమినల్.. వీడికి మీడియా దెబ్బగురించి ఏం తెలుసు?

తెలుస్తుంది తెలిస్తుంది తెలిసొస్తుంది.. అనుకోగానే అనన్య పెదవుల మీదికి చిరునవ్వు చిమ్ముకొచ్చింది.

ఆపదలో హై ఎలర్ట్‌తో పనిచేసే మెదడు కంప్యూటర్ వేగంతో పరిసరాల్ని గమనించడం మొదలెట్టింది.

ఘాట్ రోడ్ మలుపు తిరుగుతూ స్కార్పియో కాస్త గుంతల్లో మిట్టల్లో ఊగుతుండగా అటూ ఇటూ చురుగ్గా చూసింది అనన్య.

ఎడం వైపు దాదాపు పదిగజాల దూరంలో "ఫిడ్జరాల్డ్స్ ఎస్టేట్" అనే బోర్డు కనిపించింది. చాలా పాత బోర్డు అది. ఎస్టేట్‌కు దారి చూపిస్తూ ఎర్రటి బాణం గుర్తు ఉంది.

ఇదో ఆధారం అనుకుంటూ మనసులోనే నోట్ చేసుకుంది. మరికాస్త దూరం వెళ్ళగా అల్లంత దూరాన పెద్ద వాటర్ ట్యాంక్ కనిపించింది, అటు ప్రక్కనే జింకల పార్కు ఉంది.

ఈ ఆధారాలతో హైదరాబాద్‌కు మెసేజ్ పంపితే చాలు. ఛానల్ ఆఫీస్‌కి పంపొచ్చు. తనతో ఊటీ వచ్చి తిరిగి వెళ్ళిన టీమ్ ఈసరికి హైదరాబాద్ చేరి ఉంటుంది. టీమ్ మేనేజర్ సుధాకర్‌కి, లేక కెమెరా మ్యాన్ ఖాన్‌కి మెసేజ్ పంపినా చాలు.

కొత్త ధైర్యంతో నిర్లక్ష్యంగా తలెగరేసింది అనన్య. నిబ్బరంగా ధీరూ వైపు చూసి స్పష్టంగా చెప్పింది..

"ఆల్ రైట్! నీ ప్లాన్ ఏమైనా కావచ్చుకాని.. అసలు విషయం తెలిస్తే తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడతావు! ఎందుకైనా మంచిది.. నాతో కూల్‌గా ఉండు.. అయాం వార్నింగ్ యూ!"

"షటప్!" అంటూ ఉరిమాడు ధీరూ కర్కశంగా

అయితే క్షణాల్లో అతని ముఖంలో రంగులు తిరిగాయి. పొద్దు వాలుతున్న నీరెండ అతని చెంపల మీద మెరిసింది.

మొదట బిత్తరపోయి కూచున్న, అమ్మాయి ఇప్పుడంత ధైర్యంగా తనకే వార్నింగ్ ఇస్తోంది ఎందుకు? అన్న భావం అతని ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపించింది.

తనకు తనే సమాధానం చెప్పుకుంటున్నట్టు వాలుగా తలూగించాడు. "నీ ట్రిక్కులు నా దగ్గర పనిచెయ్యవు.. యూ. షటప్ అండ్ కీప్‌క్వైట్" అన్నాడు.

అనన్య మళ్ళీ ఏదో చెప్పబోగా "అయ్ సే షటప్! " అని అరిచినట్లు ఉరిమి స్టీరింగ్ మీద అరచేత్తో గట్టిగా కొట్టాడు.

హారన్ బొయ్యిమంది అసందర్భంగా

"ఓకే..కూల్!" అనుకుంది అనన్య.. లోపల్లోపల నిగ్రహాన్ని, ఇంకా ఇంకా పొదివి పట్టుకుంటూ.

చూద్దాం, ఎక్కడికి తీసుకెళతాడో చూద్దాం. రేప్ చేస్తాడా? హత్యచేస్తాడా?

అతను దేనికైనా తెగించే లోపల అతని మొహం పగిలేట్టు కొట్టగల అసలు నిజం తన గుప్పిట్లో ఉంది.

స్టే కూల్ చిత్రా! అనుకుంది అనన్య. స్టే కూల్!

●●●

ఊటీలో కాలం తొందరగా నిద్రపోతుంది.

పగలు తక్కువ. రాత్రి ఎక్కువ. ఉదయం ఆలస్యం. సాయంత్రం అందమైన బద్ధకం.

ముచ్చటగా ముసురు. గుసగుసగా నీడలు. దిగివచ్చే అవకాశం. ఎగబడి కమ్ముకునే ప్రకృతి.

పచ్చటి ప్రకృతి ఊదా ఛాయల్లోకి సురిగి సాయంత్రం దుప్పటి కప్పేస్తుంటే మనస్సుకే చలి, మధురోహలకే గిలి,

"జగమునే ఊటీ శాయగా.." అని పాడుకునే అలనాటి ప్రియుడు వాసు క్షణం గుర్తొచ్చి తప్పుకున్నాడు.

ఏమైంది ప్రేమ? ఎటుపోయింది ప్రణయం?

సముద్ర తీరంలో ఆనందంగా విహరించడానికి వెళ్ళి హఠాత్తుగా సముద్ర గర్భంలోకి పడిపోయినట్లయింది.

కమాన్ చూద్దాం ఈ నాటకం ఎలా ముగుస్తుందో అని అనన్య నిబ్బరంగా ముందుకు చూస్తుండగా..

తారు రోడ్డు మధ్యలో గతుకులు వచ్చాయి. స్కార్పియో ఊగింది. అది పూర్తిగా ధ్వంసమైన రోడ్డు - పాడైపోయిన బ్రిడ్జి దాటిన తర్వాత తారు రోడ్డు నుంచి ఎడమకు మట్టిరోడ్డులోకి మళ్ళింది స్కార్పియో. మట్టి కూడా మాయమై రాళ్ళు తేలాయి. ఈడ్చుకుంటూ వెళ్ళగా పెద్ద కాలవ తగిలింది.

నీళ్ళలో లాగింది బండి. వందగజాల కాల్వ దాటిన తర్వాత మళ్ళీ మట్టి రోడ్డెక్కి మలుపులు తిరిగింది.

ఈ ప్రదేశాన్ని కనిపెట్టడం సాధ్యమేనా అని కలవరపడింది అనన్య.

అంతలో ఎగిసిపడే కెరటంలా దూసుకుపోయి ఏటవాలు ఎత్తు రోడ్డు మీద వంకరటింకర మెలికలు తిరిగి విజయగర్వంతో ఆగింది స్కార్పియో.

ముసురుకొస్తున్న మసక నీడల్లో నల్లటి కటౌట్ లాగా సిల్హౌట్ లాగా నిలుచుంది పెద్ద బంగ్లా.

ఒక శిఖరం మీదకి వచ్చారు. అటూ ఇటూ ఆకాశనీలం చొచ్చుకుంటూ కిందకి దిగుతోంది.

ఒంటరి బంగ్లా, నిర్జనమైన ప్రదేశం. కటిక నిశ్శబ్దం.

ఆ బంగ్లాలో పదిమంది రౌడీలు ఉండవచ్చు. అదే ధీరూ స్థావరం కావచ్చు. ధీరూ ఏం చేస్తాడిప్పుడు?

చిత్ర చెప్పిన ఉదంతం మేరకైతే ధీరూ తనను ఇప్పుడు హైదరాబాద్ తీసుకెళ్ళాలి. అతను కూడా మొదట హోటల్ కెళ్ళి తర్వాత హైదరాబాద్ వెళదామనే అన్నాడు. మరి ఇక్కడికెందుకు తెచ్చాడు?

ఎదిరించి లాభం లేదు కాబట్టి కుదురుగా కారు దిగింది అనన్య. బ్యాగ్‌లో ఫోన్‌ని తడిమి చూసుకుంది.

ఇంతవరకూ తనకు ఒక్క ఫోన్‌కాల్ కూడా రాకపోవడం గుర్తొచ్చి కొంచెం అనుమానమనిపించింది. బహుశా సిగ్నల్ ప్రోబ్లం కావచ్చు అనుకుంది.

ఈ శిఖరం నుంచి సిగ్నల్ అసలు అందవేమో అనిపించినా కానీలే చూద్దాం అని ధైర్యం చెప్పుకుంది.

ఫోన్ బ్యాగ్ లోనే ఉండిపోయింది కాబట్టి సిగ్నల్ అందకపోవచ్చు. బయటికి తీశాకా నెమ్మదిగా సిగ్నల్ అందవచ్చు.

"చెప్పానుగా నీకు దిక్కే లేదింక... పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేసి లాభం లేదు. కమాన్" అంటూ జేబు తడుముకుని తాళాలు తీసి బంగ్లా తలుపు తెరిచాడు ధీరూ. లోపలికి వెళ్ళి లైట్లు వేశాడు.

అతని ధైర్యానికి అర్ధం ఉంది. అనన్య అక్కణ్ణుంచి పరిగెత్తిపోవడం పారిపోవడం అసాధ్యం.

అప్పటికి బంగ్లా తాళం వేసి ఉందికాబట్టి లోపల రౌడీలు లేరు అనుకుంది అనన్య. అయినా కాస్సేపటికి వస్తారేమో! రానీ చూద్దాం.

బంగ్లా ముందు నిలబడి చుట్టూ పరికించి చూసింది అనన్య.

అద్భుతమైన ప్రదేశం. మామూలుగా అయితే మనస్సుకు రెక్కలు రావాలి. తేలిపోవాలి. కాని ఇప్పుడు అలా లేదు.

ఈ అందం చాలా భీకరంగా ఉంది. కొంచెంలో ఎంత తేడా! ఇది కదూ డ్రామా?

●●●

బంగ్లా ఇంద్రభవనంలా ఉంది. ఏ లోటూ లేదు. అన్ని సదుపాయాలూ ఉన్నాయి. ఖరీదైన ఫర్నిచర్ ఉంది. అంతా నీట్‌గా ఉంది.

ఒక్క చూపుతో అంతా గమనించింది అనన్య.

ఇది దొంగల ముఠా స్థావరం కాదు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఒక విషయం స్ఫురించింది. చిత్ర చెప్పిన వివరాల మేరకు ధీరూ అన్నయ్య వీరూ ప్రేమ జబ్బుతో హాస్పిటల్‌లో ఉన్నాడు. అందుకు కారణమైన చిత్రను వెతికి పట్టుకుని అన్నయ్య ముందుకు తీసుకు వెళ్ళి నిలబెట్టడమే ధీరూ లక్ష్యం.

అంతే అతనికి చిత్ర వదిన స్థానంలో ఉంది.

వదిన స్థానంలో ఉండే స్త్రీని రేప్ చేయడం గ్యాంగ్ రేప్ చేయించడం ఎంతటి పైశాచిక ప్రవృత్తిగల మగవాడికైనా అసాధ్యం.

ఒక్కసారిగా మనసంతా తేటపడింది. ఇంతసేపూ భయం కింద ఒత్తిడి కింద అంత నీచంగా ఆలోచించినందుకు లజ్జ పడింది అనన్య.

అప్పుడే ధీరూని మరికొంచెం పరీక్షగా చూసింది. అతనిలో టెన్షన్ లేదు. సందిగ్ధం లేదు. కరుగ్గా ఉన్నాడు కానీ కరెక్ట్‌గా ఉన్నాడనిపించింది.

ఇద్దరూ సోఫాల్లో కూచున్నాక ముందు ఎవరు మాట్లాడాలా అన్నట్టు ఇద్దరూ సందిగ్ధపడ్డారు.

దొరికిన దొంగలా ఉండాల్సిన అనన్య (చిత్ర) ఇలా కిడ్నాప్ అయివచ్చినందుకు భయపడక ఇంకా నవ్వగలుగుతున్నందుకు కొంచెం ఆశ్చర్యపడ్డాడు ధీరూ.

నిదానంగా సిగరెట్టు వెలిగించుకుని సుదీర్ఘంగా దమ్ములాగి పొగమేఘాలు వదిలాక ఆమె వైపు నిశ్చలంగా చూస్తూ "యూ ఆర్ రియలీ రియల్లీ ఎ డేర్ డెవిల్! నిన్ను వెంటనే స్ట్రెయిట్‌గా హైదరాబాద్ తీసుకెళ్ళకుండా ఇక్కడికెందుకు తీసుకొచ్చానో తెలుసా?" అన్నాడు

"భయపెట్టడానికి?" అంది అనన్య చమత్కారంగా ప్రశ్న గుప్పిస్తూ.

"నువ్వు అంత సులభంగా భయపడవని తెలుసు. కానీ మధ్యలో ఏ గొడవా లేకుండా నిన్ను కుదురుగా తీసుకెళ్ళడం నాకు చాలా చాలా అవసరం!" అన్నాడతను సహనమూర్తిలాగా.

నీ అవసరం నాకు తెలుసు కాని నా ఆయుధం నీకు తెలీదు. అని లోలోపలే నవ్వుకుంది అనన్య. "ఓకే చిత్రా.. లెటజ్ బీ ప్లెయిన్!. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది.. ఏ మాత్రం ప్రతిఘటించకుండా నువ్వు నాతో హైదరాబాద్ రావాలి. మధ్యలో ఎక్కడ గాని ట్రిక్స్ ప్లే చెయ్యకూడదు. నేను మొండివాణ్ణి. నీకు తెలుసు. కానీ నిజం చెప్పాలంటే నీ ట్రిక్స్ అంటే నాకు భయం. అయినా వదిలిపెట్టను. మనం బయలుదేరే ముందు నువ్వూ నేనూ ఒక అవగాహనకు రావాలి. తప్పదు. నువ్వంత సులభంగా ఒప్పుకోవు. కాని నీకు వేరేదారి లేదు. నేను చెప్పినట్లు చెయ్యకపోతే.. చెప్పినట్టు చేస్తావన్న నమ్మకం నాకు కుదరకపోతే ఇక్కణ్ణుంచి కదలవు. కదలనివ్వను." అని నింపాదిగా చెప్పి "ప్రామిస్!" అన్నాడు వ్యంగ్యంగా.

ఓకే ఇక చాలు? అనుకుంది అనన్య. ఈ అవతారం చాలు. ఈ అవస్థ చాలు. ఇక బైటపడకపోతే ప్రమాదం అనుకుంటూ తెగించినట్టు నవ్వేసింది.

"ధీరూ. అయ్ లైక్ యూ! చిత్ర చెప్పింది రైటే! యూ ఆర్ ఏ డర్ డెవిల్!" అంది ఒక్కోమాటా విడదీసి, పలుకుతూ.

సిగరెట్టు పీల్చడం ఆపి అతను ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. "వ్వాట్?"

"చిత్ర చెప్పింది రైటే అంటున్నాను" అంది మళ్ళీ చిల్లగింపుగా నవ్వుతూ.

అతని ముఖం ఉన్నట్టుండి ఎర్రబడింది.

"స్టాపిట్! వాటీజ్ దిస్?" అని ఉరిమాడు "మళ్ళీ చెపుతున్నాను. మళ్ళీ మళ్ళీ చెపుతున్నాను. నో ట్రిక్స్! నో మోర్ ట్రిక్స్!. డోంట్ ప్లే! చంపేస్తాను."

అనన్య మనస్సు విజయగర్వంతో ఊగింది. ఇది ఇదీ తను చూడాలనుకున్న సీన్!

"సారీ ధీరూ! వెరీ సారీ వెరీ వెరీ సారీ నువ్వు తిరిగి తిరిగీ వెతికి వెతికీ అలిసిపోయావు. నన్ను బెదిరించి బెదిరించీ అలసిపోయావు.. రియల్లీ. నువ్వు కాస్తా రెస్ట్ తీసుకోవడం అవసరం. కాని ఇప్పుడప్పుడే రెస్ట్ తీసుకోలేవు"

"హే! వాట్ నాన్సెన్స్. ఆల్ దిస్?"

"ఎస్.. మిష్టర్ ధీరూ! భగవంతుడి సృష్టిలో చిత్ర విచిత్రాల్లో ఇదో చిత్రం చిత్రలాంటి అమ్మాయే ఇంకొకరు ఉండడం విచిత్రం. ఇద్దరూ తారసపడ్డం మరీ మరీ విచిత్రం. చిత్రను కాపాడ్డానికి అనన్య చిత్రంగా రావడం మహా మహా విచిత్రం!"

అతను నిలువెల్లా ఊగిపోయాడు. నమ్మరాడా? ఎలా నమ్ముతాడు? సిగరెట్టు అవతల పారేసి ఒక్క జెర్క్‌తో లేచి ముందుకొచ్చాడు.

అనన్యను ఒక్క ఉదుటున ఒడిచి పట్టి భుజాల్ని బలంగా నొక్కేశాడు.

"అయ్ సెడ్ నో ట్రిక్స్! ఇంకో మాట మాట్లాడితే చంపేస్తా! ఇక అన్నయ్య ఏమైపోయినా ఫరవాలేదు. నిన్ను మాత్రం చంపిపారేస్తాను." అని ఉరిమి చూసి హుంకరించాడు.

"యూ ఆర్ రైట్! నేను చిత్రనే అయితే నువ్వాపని చేస్తే రైటేకావచ్చేమో. కానీ నేను చిత్రని కాను. అచ్చంగా డబుల్ యాక్షన్ సినిమాల్లో లాగా. చిత్రలా ఉన్న ఇంకో అమ్మాయిని. నా పేరు అనన్య!"

"నౌ అయ్ విల్ కిల్ యూ."

"ఆఁహా నువ్వు టీవీ చూడకపోతే తప్పు నాదికాదు. ఓ టీవీ చూడకపోతే ఆ తప్పూ నాదికాదు. కాని నేను నువ్వనుకునే చిత్రనుకాను. ఓ టీవీ యాంకర్ అనన్యని! ఆ సంగతి నువ్వు తెలుసుకోవడం నీకూ అవసరం నాకూ అవసరం!"

"యూ...డెవిల్!" అంటూ అతను ఇంకా పట్టు బిగిస్తుండగా ఒక్క జెర్క్‌లో విదిలించుకుంది.

"యూ విల్ రిగ్రెట్ ఎవ్రీథింగ్! పశ్చాత్తాప పడతావు ధీరూ! అయినా యూ డోంట్ వర్రీ.. నీమీద నాకు కోపం లేదు. కోపం ఉండదు. టీవీ యాంకర్‌గా నా ఐడీ చూస్తే పాస్ పోర్ట్ చూస్తే అప్పుడేం చెపుతావు? జస్ట్ ఎ మినిట్!" అంటూ హేండ్ బ్యాగ్ అందుకుని ఓపెన్ చేసి చేతివేళ్ళతో వెతికింది.

కాలం గడ్డకట్టిన క్షణాలలో ఆమె చేతి వేళ్ళు చల్లబడ్డాయి. మళ్ళీ వెదికింది. 'ఓగ్గాడ్!' అంటూ ఇంకా ఇంకా తడిమి తడిమి వెదికింది.

బాగా ఓపెన్ చేసి వెదికింది.

ఐడీలేదు. పాస్ పోర్ట్ లేదు.

గబుక్కున పాతాళంలోకి జారిపోతున్నట్టు అనిపించింది.

హోటల్ రూంలో చిత్ర హడావుడిగా హాండ్ బ్యాగుల్లోంచి సరంజామా మార్చిన క్షణాల్ని గుర్తు చేసుకుంది.

కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయిగానీ ఏమీ తోచలేదు.

సెల్ ఫోన్ మాత్రం చేతికి తగిలింది.

"సంథింగ్ రాంగ్! సమ్ మిస్టేక్! చిత్ర ఏదో మిస్టేక్ చేసింది. ఓకే. అయి విల్ కా మై ఆఫీస్! ఓ టీవీ ఆఫీసే నీకు చెపుతుంది. నేనెవరో చెపుతుంది. జస్ట్ వెయిట్!" అంటూ ఫోన్ బటన్‌లు ఆత్రంగా నొక్కింది.

షాక్ మీద షాక్.

ఇన్సర్ట్ సిమ్.. అంటోంది సెల్ ఫోన్.

ఓగ్గాడ్! సిమ్ కార్డ్ ఏమైంది?

అలాగే కూలబడిపోయింది అనన్య.

దెబ్బతిన్న పులిగాండ్రింపులు అడివంతా ప్రతిధ్వనించి ఆమె చెవుల్లో మారుమోగాయి.

ఆమెవైపు చూసి చూసి మళ్ళీ సిగరెట్టు వెలిగించాడు ధీరూ. క్రూరంగా నవ్వాడు.

"నువ్వు ఏ ఐడీ చూపెట్టినా పాస్ పోర్ట్ చూపెట్టినా నిన్నెలాగూ నమ్మను. ఎందుకో నీకు తెలీదా? " అంటూ కర కరమని శబ్దమయ్యేలా పళ్ళునూరాడు. "యూ డేర్ డెవిల్..!"

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial